

Карапанчовци и Караапостоловци сж се родѣли съ Диямандовци. Тѣ сж отъ старъ български произходъ. Първата е била привилегирована и снабдена съ султански фирманъ. Единъ отъ прѣдпослѣднитѣ ѣ членове Кутю Карапанчовъ е билъ Капуджи-баши въ Сливенъ. Рускиятъ полковникъ-лѣкарь Д-ръ Пановъ е отъ сжщата фамилия и по-рано се е казвалъ Карапанчовъ или Карапановъ. Подъ това име той се е опиталъ, заедно съ другъ сливенецъ Х. Ставри, да дигне възстание въ града прѣзъ 1862 год.

За да привършимъ съ епохата на Мухамедъ IV., нека споменемъ и нѣкои важни дати отъ края на царуването му. Прѣди всичко, ще се срѣцнемъ съ бѣлѣжитата 1683 г., въ която стана послѣдната и несполучлива обсада на Виена. Отъ тая дата почва и неудържимото падане на Турция.

Беглербегъ на Румелия прѣзъ 1682 г. е билъ Кючукъ Хасанъ Паша, а такъвъ прѣзъ 1683 — Ходжооглу. При обсадата на Виена съ прочутия Кара Мустафа сж участвували около 162,600 души войска. Ролята на румелийскитѣ българи въ тая обсада ще е била подобна на тази при по-раншнитѣ обсади и войски¹⁾.

И тѣй, прочутиятъ султанъ-авджи Мухамедъ IV е прѣдставитель на най-сждбоносната епоха отъ развоя на турската империя. Несржчни и безразборни походи срѣщу Австрия, Полша и Русия приближаватъ заддунавска Европа къмъ страшната и мрачна до тогасъ Турция, за да дадатъ начало на нови разселвания, епохални войни и политически, народни възобновявания.

Мухамедъ IV е билъ сваленъ отъ прѣстола и умира въ 1692 г. Въ сжщата тая година прѣзъ Сливенъ е миналъ свалениятъ кримски ханъ Сафра Герей. Той билъ начело на 300 татари, откаранъ билъ и умрѣлъ като заточеникъ въ карнобашкото село Кулазлий²⁾.

¹⁾ Турскиятъ полководецъ при тая обсада Шишманъ Мухамедъ Паша, както и другъ единъ Шишманъ Ибрахимъ Паша, нѣматъ нищо общо съ българскитѣ Шишмановци. Християнскиятъ герой срѣщу турцитѣ при сжщата обсада нѣкой си Kotlensky (ср. Knolles, II, 267), като помощникъ на Лоренския Дукъ, ще е полякъ, а не отъ Котель. Поляцитѣ, които спасиха австрийската столица, па и Европа отъ турцитѣ, не можаха да спасятъ сами себе си.

²⁾ Въ сжщата 1692 г. умира и прочутиятъ историкъ Кантемиръ, молдовски князъ, а по произходъ — ногайски татаринъ.